

Der var intet Ændringsforslag stillet.

Ingen begærede Ordet.

Lovforslaget (se Till. C.)

vedtoges med 36 Stemmer mod 3.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Konseilspræsidiat.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om det kgl. Teaters Stilling og økonomiske Forhold.

(Lovforslaget findes i Tillæg C.)

Sagen sattes til Forhandling.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Appel): Lovforslaget angaaende det kgl. Teaters Stilling og økonomiske Forhold, som er vedtaget i Folketinget og oversendt til dette høje Ting, skal jeg tillade mig ganske kort at anbefale. Lovforslaget tilsigter at opretholde den nuværende Tilstand, der har været raadende for det kgl. Teaters Vedkommende i en dobbelt Periode, der spænder over 8 Aar, en 5-aarig og en 3-aarig Periode. Denne Ordning er i sine Hovedtræk saadan, at der paa den aarlige Finanslov ikke optages noget Budget for Teatret, men at Teatret har en Bestyrelse, der under de i Loven foreskrevne Forhold styrer Teatrets Økonomi. Naar jeg skulde gøre opmærksom paa en enkelt Forandring, der indføres ved dette Lovforslag, maa jeg henvisse til Lovforslagets § 5. Der er i denne Paragraf Tale om en Sum af 35,000 Kr., der ogsaa i Henhold til den tidligere Lov kunde anvendes som et Alderstillæg, et midlertidigt Lønningstillæg til Teatrets Personale. Det var i den tidligere Lov bestemt, at disse 35,000 Kr. skulde tages af Reservefonden; men den tidligere Lov gjaldt kun for en Periode af 3 Aar, og da man gik ind i denne Periode, havde man i Reservefonden opsparet saa stor en Sum, at der var Sikkerhed for, at man i disse 3 Aar kunde udbetale de 35,000 Kr. aarlig som midlertidigt Lønningstillæg. Nuværende Lovforslag løber ikke paa et bestemt Aaremaal. I § 9 hedder det, at Loven skal forelægges Rigsdagen til Revision inden Udgangen af 1914. Man har

aaenbart derved tænkt sig Muligheden af, at Loven maatte kunne faa Gyldighed i et længere Aaremaal, og man har ikke længere nu en saa stor Reservefond; derfor bliver det nødvendigt, som sket er i § 5, at tilføje, at hvis Reservefonden ved Udløbet af et Teateraar ikke har de 35,000 Kr., maa Statstilskuddet forhøjes saaledes, at de 35,000 Kr. komme til Stede, idet man mener, det er ganske utænkeligt, at man skulde kunne komme bort fra dette midlertidige Lønningstillæg, der nu har været udbetalt i en Aarrække.

Jeg skal ikke, i hvert Fald ikke paa dette Tidspunkt, komme ind paa de mange Enkeltheder Teatret vedrørende, der have været berørte i det andet Ting; men jeg finder dog Anledning til ganske kort at omtale Planerne om en Nydannelse ved den nationale Scene, saaledes at man fik en særlig Talescene, en Scene for det reciterende Skuespil, og beholdt den gamle Scene særlig til Brug for Operaen og Balletten. At disse Planer ikke i Øjeblikket ville kunne optages af Regeringen, skyldes udelukkende finansielle Hensyn, idet jeg ikke er det mindste i Tvivl om, at det vilde være for stor Styrkelse ogsaa i økonomisk Henseende for Teatret at faa denne Talescene. Det vilde styrke Teatret i den Retning, at det kunde opdrage og udvikle yngre dygtige Skuespillere, der kunde bære den nationale Scenes gode Traditioner videre. Det er en selvsagt Ting, at naar de unge Skuespillere Aar efter Aar gaa ved Teatret og kun overmaade sjældent have Lejlighed til at udøve deres Kunst paa Scenen under Forestillingerne, men maa nøjes med Prøverne, faa de Lyst til at søge andetsteds hen, hvor de kunne komme i en stærkere Virksomhed, og hvor deres Kræfter og Evner kunne blive tagne i Brug paa en mere intensiv Maade. Havde vor Nationalscene en Talescene, var der dermed tilvejebragt Mulighed for, at man hver Aften kunde opføre Skuespil, og man kunde da i ganske anden Udstrækning bruge de unge Skuespillere. Men ogsaa i rent økonomisk Henseende vilde det være en Styrkelse for Teatret, idet man i Øjeblikket paa en Maade har 3 Sæt Personaler til den samme Scene: Skuespillerne, Personalet, der hører til Operaen, og Personalet, der hører til Balletten. Det er klart, at naar man deler det saaledes, at man opfører Skuespil hver Aften og maaske 5—6 Aftener Opera og Ballet, vil der blive anderledes Brug for Teatrets Kræfter. Idet jeg altsaa udtaler, at det vilde være i høj Grad ønskeligt, om denne Nydannelse ved Teatret